

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกศิลปะระดับอนุปริญญาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพศิลปะ ของมหาวิทยาลัยพุทธชินราชและวิทยาลัยล้านนา ในด้านหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ผู้สอน การวัดและการประเมินผล
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพศิลปะ ระหว่างมหาวิทยาลัยพุทธชินราชและวิทยาลัยล้านนา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนักศึกษาวิชาชีพศิลปะ มหาวิทยาลัย-พุทธชินราช จำนวน 30 คน และนักศึกษาวิชาชีพศิลปะ มหาวิทยาลัยล้านนา จำนวน 32 คน รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 62 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ประชากรที่ศึกษา และปรับปรุงแก้ไขสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แบบสอบถามดังกล่าวแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open Ended)

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นปัญหาของการเรียนการสอนวิชาชีพศิลปะ ของนักศึกษาวิชาเอกศิลปะ ในด้านต่างๆ คือ หลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ผู้สอน การวัดและการประเมินผล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scaler)

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open Ended)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังประชากรที่จะศึกษาใน สหวิทยาลัยพุทธชินราชประกอบไปด้วย วิทยาลัยครูกำแพงเพชรและวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ และในสหวิทยาลัยล้านนา ซึ่งประกอบไปด้วย วิทยาลัยครูลำปางและวิทยาลัยครูเชียงใหม่ เป็นจำนวน 62 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมา 60 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.8

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

4.2 เกี่ยวกับความคิดเห็นและปัญหาการเรียนการสอนด้านต่างๆ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation) และเปรียบเทียบความคิดเห็นด้วยการทดสอบค่า t (t-test) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

4.3 เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. จากการศึกษาสถานภาพของนักศึกษาวิชาชีพศิลปะระดับอนุปริญญาพบว่า

1.1 นักศึกษาจำนวน 60 คน เป็นชายมากกว่าหญิง คือเป็นชาย 37 คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 และหญิง 23 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-22 คิดเป็นร้อยละ 76.7 เข้ารับการศึกษาโดยผ่านการทดสอบและเลือกเข้าเรียนวิชาชีพศิลปะเพราะมีพื้นฐานทางด้านวิชาชีพศิลปะในระดับมัธยมมาก่อนเป็นจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 ส่วนที่ไม่เคยมีพื้นฐานทางด้านวิชาชีพในระดับชั้นมัธยมศึกษา มี 28 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7

1.2 สาเหตุที่เลือกเรียนวิชาชีพศิลปะนั้นส่วนใหญ่เลือกเรียนวิชาชีพศิลปะเพราะเลือกตามความถนัดและความสนใจมากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 81.7

2. จากการศึกษาความคิดเห็นและปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพศิลปะในด้านต่างๆ สรุปได้ว่า

2.1 ด้านหลักสูตร (ตารางที่ 3)ความเห็นของนักศึกษาวิชาชีพศิลปะในสหวิทยาลัย

พุทธชินราชโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปัญหาห้อย ($\bar{X} = 2.30$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 3 จำนวนรายวิชาชีพแต่ละสาขามีน้อยเกินไป ($\bar{X} = 2.83$) สำหรับความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาชีพศิลปะในมหาวิทยาลัยล้านนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปัญหากลาง ($\bar{X} = 2.58$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 3 จำนวนรายวิชาชีพแต่ละสาขามีน้อยเกินไป ($\bar{X} = 3.23$)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นและปัญหาของนักศึกษาโดยส่วนร่วมพบว่า นักศึกษาวิชาชีพศิลปะของมหาวิทยาลัยพุทธชินราชและนักศึกษาวิชาชีพศิลปะของมหาวิทยาลัยล้านนามีความเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาวิชาชีพมหาวิทยาลัยพุทธชินราชและมหาวิทยาลัยล้านนามีความเห็นแตกต่างกันในวิชาชีพแต่ว่ากลุ่มมีเนื้อหาซ้ำซ้อนกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และแตกต่างในเรื่องการอธิบายภาพรวมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรจุดมุ่งหมายโครงสร้างของหลักสูตรวิชาชีพ และเนื้อหาของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (ตารางที่ 4)

ความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกศิลปะในมหาวิทยาลัยพุทธชินราช โดยส่วนร่วมพบว่านักศึกษาวิทยาลัยพุทธชินราชและวิทยาลัยล้านนามีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นปัญหาห้อยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของนักศึกษาในวิทยาลัยพุทธชินราชคือ ข้อ 14 ในเรื่องที่นักศึกษาไม่มีโอกาสได้เลือกวิชาชีพที่เรียนได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 2.93$) ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกศิลปะมหาวิทยาลัยล้านนา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 12 จำนวนชั่วโมงสำหรับปฏิบัติในวิชาชีพไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 3.10$)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยพุทธชินราชและวิทยาลัยล้านนา โดยส่วนร่วมพบว่ามีความเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาวิทยาลัยพุทธชินราช และวิทยาลัยล้านนามีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ในข้อ 11 การจัดตารางสอนวิชาชีพไม่เหมาะสม

2.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกศิลปะเกี่ยวกับปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน (ตารางที่ 5)

โดยส่วนร่วมพบว่านักศึกษาวิทยาลัยพุทธชินราชและวิทยาลัยล้านนามีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นปัญหากลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาวิทยาลัยพุทธชินราชมีความเห็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 22 เรื่องวัสดุฝึกไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 3.72$) ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยล้านนาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 24 เครื่องมือเครื่องใช้ไม่เพียงพอ กับจำนวนนักศึกษา ($\bar{X} = 4.10$)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาศรีวิชัยวิทยาลัยพุทธชินราช และวิทยาลัยล้านนา ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อพบว่ามีความเห็นไม่แตกต่างกัน

2.4 ความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกศิลปะเกี่ยวกับปัญหาผู้สอน (ตารางที่ 6)

ความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกศิลปะในวิทยาลัยพุทธชินราชและวิทยาลัยล้านนามีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นปัญหาน้อยเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักศึกษาวิชาเอกศิลปะวิทยาลัยพุทธชินราชมีความเห็นว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 30 ผู้สอนเสนอแนะแหล่งค้นคว้าเอกสารและตำราไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.83$) ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาศรีวิชัยวิทยาลัยล้านนาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 36 ผู้สอนเชิญวิทยากรมาสอนเสริมในบางหัวข้อของรายวิชา ($\bar{X} = 2.87$)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาศรีวิชัยวิทยาลัยพุทธชินราชและวิทยาลัยล้านนาโดยส่วนรวมพบว่ามีความเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักศึกษาศรีวิชัยวิทยาลัยพุทธชินราชและวิทยาลัยล้านนามีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ในข้อ 30 ในเรื่องผู้สอนเสนอแนะแหล่งค้นคว้าไม่เพียงพอ

2.5 ในด้านการวัดและการประเมินผล (ตารางที่ 7) ความคิดเห็นของนักศึกษาศรีวิชัยวิทยาลัยพุทธชินราชอยู่ในระดับปัญหาน้อย ($\bar{X} = 2.30$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 41 แผนกวัดผลแจ้งผลการสอบให้นักศึกษาทราบช้า ($\bar{X} = 2.90$) สำหรับความคิดเห็นของนักศึกษาศรีวิชัยวิทยาลัยล้านนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปัญหาน้อย ($\bar{X} = 2.50$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 42 การวัดผลเป็นที่การสอบปลายภาคเรียนมากเกินไป ($\bar{X} = 3.07$)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างนักศึกษาศรีวิชัยวิทยาลัยพุทธชินราชและวิทยาลัยล้านนาทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อพบว่ามีความเห็นไม่แตกต่างกัน

3. จากการศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาศิลปศึกษา โดยแบบสอบถามปลายเปิดสรุปได้ว่า

3.1 สิ่งที่นักศึกษาพอใจมากที่สุดในการเรียนวิชาศิลปศึกษา นักศึกษาได้ให้ความคิดเห็นว่าในการเรียนวิชาศิลปศึกษานั้นทำให้นักศึกษามีความรู้มากขึ้น สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้

3.2 ปัญหาในด้านการเรียนการสอนวิชาศิลปศึกษา ได้ให้ความความคิดเห็นข้อเสนอว่าในการเรียนนั้น วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติไม่เพียงพอมีการฝึกปฏิบัติน้อยและค่าใช้จ่ายในการเรียนสูง ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงให้ดีขึ้น

3.3 ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะว่าอาจารย์ผู้สอนควรจะให้คำแนะนำในการเรียนการสอนให้มากขึ้น และในขณะเดียวกันควรมีงบประมาณมาสนับสนุน วิทยาลัยควรจัดหาหนังสือและตำราให้เพียงพอ

3.4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ นักศึกษาได้ให้ความคิดเห็นและเสนอแนะว่าในการเรียนการสอนวิชาศิลปศึกษานั้นไม่ควรรับนักศึกษาเข้ามาเรียนมากเกินไป เพราะจะมีผลไปถึงปัญหาด้านการเรียนการสอนด้วย เช่น เครื่องมือเครื่องใช้หรืออุปกรณ์การเรียน ซึ่งอาจจะไม่เพียงพอและควรจัดให้มีเวลาฝึกเวลาเรียนปฏิบัติให้มากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยซึ่งสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกศิลปะสหวิทยาลัยพุทธชินราชและสหวิทยาลัยล้านนาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาศิลปศึกษาโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

1. ในด้านหลักสูตรนั้น จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นและปัญหาด้านหลักสูตรวิชาศิลปศึกษา ได้พบว่านักศึกษาวิชาเอกศิลปะในสหวิทยาลัยพุทธชินราชมีความเห็นว่า เป็นปัญหาปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนงกษ เย็นยอดวิชัย (2530 : 141) ที่พบว่าประสิทธิภาพด้านจุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาศิลปศึกษาของวิทยาลัยครูได้รับการยอมรับมากกว่ารายการอื่นๆ ว่าจะมีส่วนสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ใช้ในหลักสูตรในแง่ที่ว่าหลักสูตรนี้เพิ่มเริ่มจะใช้ อาจารย์ผู้สอนก็จะมีโอกาสเกี่ยวข้องและเกิดความเข้าใจกับหลักสูตรในหมวดวิชาที่ตนสอนมากที่สุด

2. ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาวิชาเอกคิลปะ สหวิทยาลัยล้านนาเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย ขณะที่นักศึกษาวิชาเอกคิลปะสหวิทยาลัยล้านนาเป็นปัญหาปานกลาง โดยเฉพาะในเรื่องของชั่วโมงในการปฏิบัติงานและการให้งานต้องให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษาด้วย จากการพิจารณารายชื่อพบว่าข้อแตกต่างกันในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนของทั้งสหวิทยาลัยพุทธชินราชและสหวิทยาลัยล้านนาก็คือการจัดตารางสอนวิชาซีพียังไม่เหมาะสม ซึ่งอาจจะเป็นผลกระทบไปถึงการจัดชั่วโมงสำหรับการปฏิบัติอาจจะไม่เพียงพอ

3. ด้านการสื่อการเรียน จากผลการวิจัยพบว่าในด้านสื่อการเรียนการสอนทั้งสองสหวิทยาลัยคือ สหวิทยาลัยพุทธชินราชและสหวิทยาลัยล้านนามีความเห็นว่าเป็นปัญหาปานกลาง โดยเฉพาะเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาซึ่งในเรื่องนี้อาจเป็นเพราะสิ่งเหล่านี้จำเป็นสำหรับนักศึกษามาก เพราะจะเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสภาพการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นสื่อการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้หรือตำราที่จะต้องใช้ค้นคว้าประกอบควรมีปริมาณและคุณภาพที่เพียงพอเหมาะสมกับการใช้ แต่ในสภาพที่เป็นอยู่ในแต่ละวิทยาลัยสิ่งเหล่านี้ยังไม่เพียงพอ และบางหน่วยงานที่ให้บริการยังทำไม่ได้เต็มที่ ทำให้ไม่สะดวกแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นเรื่องที่ทางวิทยาลัยครูจะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีกว่าที่เป็นอยู่เดิม (กรมการฝึกหัดครู 2530 : 12-14)

4. ด้านผู้สอน จากผลการวิจัยพบว่าด้านผู้สอนนักศึกษาวิชาเอกคิลปะ สหวิทยาลัยพุทธชินราชและสหวิทยาลัยล้านนามีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นปัญหาน้อย แต่ควรจะมีการเชิญวิทยากรที่มีความชำนาญในวิชาชีพมาสอนเสริมให้นักศึกษาให้มากขึ้น เพื่อจะได้มีทักษะและประสบการณ์ กว้างขวางขึ้น และอีกสิ่งหนึ่งที่น่าจะเป็นสิ่งสำคัญของผู้สอนก็คือ การสอนให้สอดคล้องโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. ด้านการวัดและการประเมินผลพบว่านักศึกษาวิชาเอกคิลปะทั้งของสหวิทยาลัยพุทธชินราชและสหวิทยาลัยล้านนามีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย ถ้าดูในรายชื่อจะพบว่าในเรื่องของการวัดผลที่เน้นการสอบปลายภาคมากเกินไปหรือเน้นภาคทฤษฎีมากเกินไป ซึ่งตรงกับการวิจัยของสุนงกษ เียนยอดวิชัย (2530 : 140) ที่ว่า การวัดผลและการประเมินผลส่วนใหญ่มักใช้วิธีการสอบภาคทฤษฎีมากกว่าทางปฏิบัติ สำหรับนักศึกษาเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาสูงสุดในด้านการวัดและการ

ประเมินผลคือ การแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบล่าช้า ทำให้นักศึกษาไม่มีเวลาตรวจเช็ครายวิชาที่จะต้องลงทะเบียนในภาคเรียนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรรถพร เจนการกิจ (2526 : 172) นี้พบว่าเจ้าหน้าที่แผนกทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีจำนวนน้อยจึงทำให้การแจ้งผลการสอบในแต่ละภาคเรียนมีความล่าช้า

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ทั้งในระดับกรมการฝึกหัดครู สหวิทยาลัย วิทยาลัยครู จนกระทั่งถึงอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพศิลปะ สมควรได้พิจารณาให้ความสำคัญในการปรับปรุงพัฒนาสื่อการเรียนการสอนวิชาชีพศิลปะมากยิ่งขึ้นทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ
2. วิทยาลัยครูควรพยายามดำเนินการสร้างความเข้าใจเรื่องโครงสร้างและรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพศิลปะให้นักศึกษาได้มีความเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อลดปัญหาด้านหลักสูตรให้แก่นักศึกษา
3. อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพศิลปะควรจะได้ศึกษาถึงความแตกต่างด้านความรู้ ประสบการณ์และเจตคติของนักศึกษาเพศชายกับนักศึกษาเพศหญิงว่ามีความแตกต่างกันในด้านใดหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้อง เหมาะสมและเอื้ออำนวยประโยชน์อย่างสมดุลกันทั้งนักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง
4. อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพศิลปะควรจะได้ศึกษาถึงความแตกต่างด้านความรู้ ประสบการณ์ และเจตคติของนักศึกษาที่เคยเรียนวิชาชีพศิลปะในระดับมัธยมศึกษา กับนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาชีพศิลปะในระดับมัธยมศึกษาว่ามีความแตกต่างกันในด้านใดหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้จัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้อง เหมาะสมและเอื้ออำนวยประโยชน์อย่างสมดุลกับนักศึกษาทั้งสองส่วนนี้

5. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงสภาพการเรียนการสอนในส่วนต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาปานกลางหรือเป็นปัญหามาก เพื่อทราบถึงรายละเอียดในสภาพที่เป็นอยู่ และแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา

6. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงการทดลอง เพื่อแสวงหาวิธีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับวิชาชีพศิลปะแก่นักศึกษาในวิทยาลัยครู